

ČR je bez obrany. Černochová objednávkou stíhaček F-35 zbídačila Českou Republiku i Armádu ČR ... Po útoku na Izrael krutá pravda o nás

- editor007 | 15. dubna 2024

ČESKO: Proti válce leteckých modelářů je Česká republika bez obrany, uvádí po íránském útoku na Izrael analytik Štěpán Kotrba. Narážel tím na to, co považuje za omyly při plánování vojenských výdajů. Ministryně Černochová objednávkou stíhaček F-35 zbídačila Armádu České republiky, soudí. Kotrba se věnuje rovněž samotnému útoku islámské republiky na Stát Izrael a odhaduje, jak se podepíše na klesající světové podpoře Ukrajiny.

Štěpáne, přiznávám, že v noci ze soboty na neděli jsem se zhruba deset minut bál. Protože jsem nevěděl, do jaké míry to myslí Írán vážně. Byl to podle vás opodstatněný strach?

Írán už podruhé za nedávnou dobu ukázal strategickou dospělost a zdrženlivost, jak se na regionální mocnost sluší. Uvědomuje si rozdíl mezi omezenou „speciální vojenskou operací“, válkou, příměřím a mírem. Rozumí izraelskému vzkazu v podobě raketového útoku na konzulát v Damašku, protože generálové tam zabítí opravdu nejsou konzulární úředníci a udělat si z diplomatické budovy velicí štáb pro operaci v zahraničí je za hranou Úmluvy o diplomatických stycích. Chce si ale zachovat tvář regionální mocnosti a lídra protiizraelské koalice, neukázat slabost před USA a zároveň neeskalovat konflikt do podoby války proti silám Západu. Potřebuje zároveň udržet v podřízenosti a poslušnosti všechny radikály, které má nejen uvnitř státního aparátu a mezi speciálních jednotkami Quds v IRGC, ale platí je mezi „přáteli“ - v Hizballáhu, u Palestinců a konzervativců v arabských zemích. Sofiina volba.

První zkouška íránské geopolitické dospělosti byla vražda íránského generálmajora Kásima Sulejmáního, vynikajícího стратега a jednoho z nejvlivnějších představitelů Íránu, nejvlivnější a nejmocnější postavy na Blízkém východě. Sulejmání byl odpovědný za všechny zahraniční íránské vojenské operace v Libanonu, Sýrii, Iráku a Jemenu, byl současně íránským „architektem“ ruské operace v Sýrii. Ačkoliv Sulejmání hrál klíčovou roli při obraně Iráku proti expanzi Islámského státu, byl zabit na rozkaz prezidenta Donalda Trumpa na začátku ledna 2020 raketovým útokem bezpilotního letadla Spojených států amerických na dva automobily v blízkosti Mezinárodního letiště Bagdád. Jako kdyby USA podporovaly ISIS... Přitom přišel o život i zástupce velitele šíitských milic PMF Abú Mahdí al-Muhandis, navíc byl zabit Sulejmáního zeť a jeden člen libanonského Hizballáhu. Měla to být odplata za útok početných demonstrantů na americké velvyslanectví v Bagdádu několik dní předtím a útok na americkou iráckou základnu u Kirkúku. O americkém úderu přitom nebyl předem informován Kongres USA... 9. ledna 2020 Donald Trump řekl, že základem rozhodnutí o likvidaci Sulejmáního bylo podezření, že „plánoval vyhodit do povětří jednu z amerických ambasad“... Přitom Iráku přinášel íránskou odpověď na dopis, který Irák rozeslal jménem Saúdské Arábie, aby zmírnil napětí mezi oběma zeměmi v regionu. Nástupcem a mstitelem Sulejmáního, novým velitelem jednotek Quds íránských revolučních gard se stal generál Esmail Ghání, jeho dosavadní dlouholetý zástupce. Úkolem Gháního měla podle zpráv být „masivní odvěta Spojeným státům“, kterou ohlásili vůdce íránské revoluce ajatolláh Sajjid Alí Chameneí a Sulejmáního dcera při smutečním shromáždění v Teheránu. Kromě toho, že prezident Hasan Rúhání vydal vzápětí dekret, kterým vyhlásil 3. leden Světovým dnem odporu, a Írán odpálil rakety proti americkým vojenským

základnám v Iráku, při kterých zahynulo 110 amerických vojáků, se nestalo vcelku nic.

Írán odpověděl předvídatelným „omezeným způsobem“. Byla to hrdá diplomatická odpověď suverénní země, chápeme-li válku jako „pokračování politiky jinými prostředky“. Ten citát není můj, je Carla von Clausewitze...

Není ono vlastně srandovní, že když naházíte na správné místo nějaké staré haraburdí, zaujmete tím celý svět? Mluví se o moderních technologiích, ale drony a rakety letící na Izrael byly vcelku primitivní. Přesto splnily účel.

Primárním účelem bylo vojenské gesto plné „vzdušných hrozeb“ a následná PR kampaň „my jsme odpověděli“, ne reálný zásah cílů. Ten splněn nebyl. Írán chtěl obnovit pocit odstrašení, který ztratil, když Izrael zaútočil na komplex v Damašku.

V situační místnosti Bílého domu „nastala trochu úleva“... Vysoký představitel Bidenovy administrativy novinářům řekl, že izraelský představitel řekl Spojeným státům, že Izrael se nesnaží výrazně eskalovat zúctování s Íránem. Benny Gantz, vůdce opozice, který se připojil k válečnému kabinetu po útocích Hamásu ze 7. října, zdůraznil soudržnost Izraele a jeho západních spojenců: „Izrael proti Íránu, svět proti Íránu. Toto je výsledek. To je strategický úspěch, který musíme využít pro bezpečnost Izraele.“ „Na můj pokyn, na podporu obrany Izraele, přesunula americká armáda během minulého týdne do regionu letadla a torpédoborce proti balistickým raketám. Díky tomuto nasazení a mimořádné dovednosti našich příslušníků jsme pomohli Izraeli sestřelit téměř všechny přilétající drony a rakety,“ uvedl prezident Biden v prohlášení. Předvolební win-win strategy.

Podle IDF bylo na Izrael odpáleno 170 dronů s náložemi, 120 balistických střel a 30 střel s plochou dráhou letu. Izraelská armáda uvedla, že „99 % z více než 300 projektilů zachytil Izrael a jeho partneři“. Několik íránských projektilů bylo zachyceno francouzskými silami nad Irákem a Jordánskem. Americké lodě operující ve Středozemním moři během íránského útoku na Izrael zničily čtyři až šest íránských balistických střel. Letadla v regionu vyřadila z provozu více než 70 íránských UAV směřujících k Izraeli. Baterie raket Patriot americké armády odstavila jednu balistickou raketu v okolí iráckého Erbilu. Britské stíhačky RAF zachytily neznámý počet bezpilotních letounů v regionu směřujících do Izraele. Jordánské síly zachytily a sestřelily desítky íránských dronů, které narušily vzdušný prostor země na cestě do Izraele. Střely způsobily mírné škody na jedné vojenské základně v jižním Izraeli. V neděli izraelská armáda v reakci na útoky provedla sérii náletů na cíle Hizballáhu v Libanonu. Letouny IDF zaútočily v údolí Beqaa hluboko v Libanonu, neboť libanonský Hizballáh vystřelil na izraelské pozice „desítky raket“. Libanon ale není Írán... Schůzka izraelského válečného kabinetu skončila v neděli bez rozhodnutí o tom, jak bude Izrael reagovat na íránský útok.

Mohammad Bagheri, náčelník generálního štábu íránských ozbrojených sil, soukromě poslal Spojeným státům prostřednictvím švýcarského velvyslanectví zprávu, že jeho odveta proti Izraeli skončila. Zpráva nesla i varování Spojeným státům, pokud budou spolupracovat s Izraelem na jeho případných dalších akcích, americké základny „nebudou mít žádnou bezpečnost“ a budou „řešeny“. Írán pozdě v sobotu uvedl, že jeho útok na Izrael je reakcí na izraelský úder na íránský konzulát v Damašku a „záležitost lze považovat za uzavřenou“. Reakce ukázala schopnosti Izraele – jeho systémů Iron Dome, Arrow a David's Sling, podpořené USA, Velkou Británií a Jordánskem.

Když smícháte 75 % ledku s 15 % jemně mletého dřevěného uhlí a 10 % nastrouhané síry, vznikne „puškový“ střelný prach. To je recept vynalezený v Číně někdy mezi 7. a 9. stoletím. Když jej nasypete do kokosové skořápky a utěsníte zátkou, vznikne bomba dostačující k tomu, aby po odpálení doutnáku zabila osoby v blízkosti. K odpalu stačí katapult. Délkou doutnáku regulujete dobu exploze. Jsou známy dokonce i bambusové pušky. I ty zabíjejí... Otázkou je pouze, koho zabijí.

Oslnění moderními technologiemi a domnělá převaha je pouze mýtem, vyprávěným občanům na Západě, občas podpořená spektakulární solidární akcí...

Žijeme ve světě, kde jsou technologické postupy výroby smrtících prostředků známy každému středoškolákovi, který dává při vyučování pozor. Zbraně odporu proti tyranům mohou být prosté. Důležité je odhodlání bojovníků zabít. I odhodlání k oběti. O tom se přesvědčila americká armáda v Iráku, když podél cest explodoval každý kámen větší než pěst. Američané reagovali technologicky – silnějším obrněním několika tisíc automobilů, které se v poušti objevily, do podoby MMPV (Medium Mine Protected Vehicle) a MRAP (Mine Resistant Ambush Protected) Caiman, Cougar, MaxxPro, RG-31, RG-33 a Oshkosh M-ATV. Dobrovolnické milice Mukhtady as-Sadra nakonec vetřelce z Iráku vyhnaly. Vrchní velitel Mahdího armády dnes bojuje proti silám sunnitského Islámského státu. 8 500 vozidel MRAP bylo po odchodu z Iráku a Afghánistánu sešrotováno.

Drony jsou nesmírně nebezpečná zbraň, protože veškerá detekce západní obrany je zaměřená na kovové předměty – prostředky z minulých válek. Dnešní vraždící drony se lisují z papíru či plastů, a tak jsou pro radary neviditelné, a tudíž jen obtížně zaměřitelné. Jediným kovem v nich je motor od sekačky na trávu, pár serv velikosti krabičky od sirek a navigační počítač na úrovni mobilního telefonu. Je to stejné jako hrncové bomby – zbraň chudých – pro asymetrickou válku.

Válka leteckých a lodních modelářů se nedá vyhrát. Nikdo, ani Amerika, nemá dostatek technologií proti hromadnému útoku dronů na jakýkoliv ekonomicky či vojensky významný cíl. Cílem soustředěného útoku může být jakákoliv pumpa s distribucí benzínu a nafty či zásobník, jakýkoliv transformátor napájející továrnu, jakýkoliv sklad, kde jsou hořlavé látky, výrobní hala, nádraží či most, čistička vody, vysílač rádiového signálu, strojovna vodní elektrárny, nádrž se stlačeným plynem či kontejner chemiky, tunel... Kontejnerová loď, most, přístavní jeřáb. To nemusejí být jen letiště, kasárna či zbrojní sklady... Smysl ztrácejí obrněnci a radary, smysl ztrácejí vyspělé stíhačky a rakety vhodné proti letounům a jiným raketám. Dolet amatérského dronu je v desítkách kilometrů, dolet profesionálních dronů je ve stovkách kilometrů. Těch dražších i tisíc kilometrů. Pokud cena útočícího dronu s podvěšeným granátem z RPG je deset tisíc, pak obranná raketa stojí minimálně půl milionu a nikde není záruka, že se trefí. Cíl může mít cenu desítek či stovek milionů. Na obnovu cílů potřebujete mít vyspělý průmysl a stovky specialistů, na výrobu dronu potřebujete mít garáž.

No a teď si představte, že z nějakého pole odstartuje několik set dronů propojených vysílačkami jako hejno, které letí v krychlové formaci v různých výškách. Hejno za letu detekuje, v jaké výšce bylo kolik dronů zasaženo během cesty. Cílem pro část dronů mohou být místa odpalu obrany, část mohou být levné návnady bez výbušné náplně. Stovky raket nemá na jednom místě nikdo...

Zbývají zbraně „poslední linie obrany“ západních bitevních lodí, jako je rychlopalný rotační šestihlavý 20mm kanón M61 Vulcan/Gatling spojený s radarovým systémem řízení palby v pásmu Ku a FLIR senzorem v automatizovaném systému Phalanx Close-In Weapon System, vzniklý pro obranu vojenských plavidel proti letadlům, střelám včetně protilodních a malým člunům na vzdálenost 2 až 9 km. Střílí rychlostí Mach 2 4 500 ran za minutu se zásobníkem na 1 550 ran. Náboje vypálené phalanxem stojí kolem 30 dolarů za kus a zbraň obvykle vystřelí 100 nebo více, než zasáhne cíl. I když byla vyvinuta pozemní varianta LPWS (Land Phalanx Weapon System) Centurion C-RAM k ochraně předsunutých operačních základů a dalších vysoce hodnotných míst, je tento systém údajně schopen bránit oblast o maximální rozloze 1,3 km². V kopcovitém terénu ještě méně... Kapacita stačí na bezpečné sestřelení desítek dronů či raket, ne na stovky cílů. Cena jednoho systému je 12 milionů dolarů.

Rusové mají analogy Kortik, Kaštan a Pancir-M s vícepásmovým 3D radarem pro detekci cíle s dvěma šestihlavňovými rotačními kanóny ráže 30 mm GŠ-30K a dvěma odpalovacími zařízeními raket 9M311-1, použitelnými proti protilodním střelám, protiradarovým střelám a naváděným bombám.

Opět zbraně z minulých válek. Ukrajinský konflikt ukazuje, že stoprocentně nelze ubránit ani Moskvu.

To nacistické Německo používalo ve druhé světové válce levnější prostředky. Protiletce 88mm kanón Flak s přenosným radarem Würzburg byl na tehdejší dobu dobrý... Proti velkým a pomalým bombardérům. Už ne proti rychlým stíhačkám.

Sovětský svaz vyvinul až po konci druhé světové války protiletadlové spřažené velkorážné 14,5mm kulomety Vasilevského do sestavy ZPU-2 a ZPU-4. Známa zbraň z obrněných transportérů – v tomto případě určená i pro palbu proti létajícím cílům. Praktická kadence byla ovšem pouze asi 150 ran/min. Zaměřovač? Mířidla. Nejlevnější „hloupé“ řešení s mířidly, vyzkoušené úspěšně během války v Koreji a Vietnamu proti americkým vrtulníkům, dodnes používané Čínou i Vietnamem. Proti nočnímu útoku velkého hejna dronů nejspíš neúčinné.

Pokud se podíváme na diplomatické pole, co se vlastně iránským útokem změnilo? Dostane teď Izrael bílo šek srovnat Gazu se zemí?

Ale samozřejmě. Bílo šek už dávno má. Od židovských bankéřů v USA. FED není státní... Ale Tel Aviv neví, jestli chce.

Šestidenní válka v roce 1967 proti koalici Egypta, Sýrie a Jordánska byla nekompromisní a trvala šest dní. Sovětský svaz nakonec vyslal do Středomoří eskadru ze sestavy Severní a Černomořské flotily čítající 40 lodí včetně 10 ponorek a doprovodných plavidel včetně tankerů. Spojené státy vyslaly eskadru ze sestavy 6. flotily čítající 2 letadlové lodi (America a Saratoga), 2 křižníky, 4 fregaty, 10 torpédoborců a ponorky. Sovětský svaz pohrozil Izraeli vojenskou intervencí, pokud nepřijme zastavení palby. USA doporučily Izraeli zastavení palby přijmout. Arabská koalice ale utrpěla zdrcující porážku – Egypt ztratil Gazu a celý Sinaj, Jordánsko Východní Jeruzalém a celý Západní břeh Jordánu a Sýrie Golanské výšiny.

Jomkipurská „ramadánová“ válka v roce 1973 trvala 20 dní, mluvilo se o možném nasazení jaderných zbraní – střel Jericho a na arabské straně sovětských jaderných hlavíc pro rakety Scud, ale výsledkem bylo obklíčení 3. egyptské armády, 2 250 zničených nebo ukořistěných arabských tanků a 432 letadel. Válku nakonec ukončil Henry Kissinger koncepcí rozhovorů krok za krokem (step-by-step diplomacy). Ale to vládli světu generální tajemník OSN Kurt Waldheim, Sovětskému svazu Brežněv, Kosygin, Americe Nixon a Kissinger, Izraeli Golda Meirová a ministr zahraničí Abba Eban, v Egyptě Sadat a ropě saúdskoarabský král Fajsal. To žili generálové, jako byl Grečko a generál Dajan... Lidé, kteří vnímali svou odpovědnost za osud světa.

Politická i vojenská nedůslednost vlády premiéra Beginy při operaci Litání a při izraelské invazi do Libanonu pod vedením ministra obrany Ariela Šarona vedla k seskupení radikalizovaného libanonského islamistického hnutí odporu Hizballáh. Izrael se poprvé lekl krve. Masakr v palestinských uprchlických táborech Sabře a Šatíle v libanonském hlavním městě Bejrútu, který spáchali křesťanští falangisté ze „Svobodných libanonských sil“ Saada Haddada za pasivního přihlížení izraelské armády, skončil protiválečnou demonstrací na telavivském náměstí Izraelských králů, které se účastnilo 400 tisíc Izraelců, ustavením Kahanovy vyšetřovací komise a rozkladem izraelské politiky.

Od té doby už Izrael vítězil jen ve střetech. Ne ve válce. Nechával si vnutit příměří. V roce 2005, po skončení druhé intifády, se Izrael rozhodl stáhnout z Pásma Gazy, které okupoval po vítězství v šestidenní válce v roce 1967. Hamás získal nad Pásmem Gazy kontrolu po volbách v roce 2006 a upevnil si ji po občanské válce s Fatahem v roce 2007. Dvacet let Izrael bezkonceptně přihlížel faktické vládě Hamásu v Gaze.

Stejně chybí Izraeli odvaha konat nyní – válka s Hamásem za masakr 7. října 2023 trvala prvních čtrnáct dní. Zbylých pět měsíců je to takové plácání. Přitom poprvé od jomkipurské války v roce 1973 Izrael oficiálně vyhlásil válku. Izrael neví, jestli může, a Palestinci se bojí, že může. Vedení Hamásu se cynicky směje a hraje mocenské šachy z emigrace. Ne v tunelech pod Gazou, ale v diplomatických kuloárech Západu. Polovina Izraele už zase politikaři a oslabuje válečnou vládu články v Haaretzu. A židovští kluci v Gaze ztrácejí víru v to, že dělají správně. Přitom Izraelem nevyprovokovaný pozemní útok militantů Hamásu „Povodeň Al-Aksá“ stál na izraelském území život 695 civilistů včetně 36 dětí, 373 příslušníků bezpečnostních sil a 71 cizinců. Ozbrojenci zajali izraelské vojáky a civilisty včetně dětí a žen; 137 osob bylo jako rukojmí odvezeno do Pásma Gazy.

Jaká je pozice velmocí Ruska a Číny?

Strízlivě rezervovaná. Odtazitá. Přes diplomatická prohlášení nikdo nekoná, rozhodnutí Rady bezpečnosti „nejsou závazná“. Válka slov zbraně neumlčí a mír nikdo nepřinese. Izrael si chce zachovat podporu USA, nechce válku s Egyptem, a tak vyjednává, jak naložit s obyvateli Gazy. Kam s nimi. Nikdo je nechce, tím méně Egypt, který je bere ne jako sociální problém, který by šel vyřešit dolary či šekely, ale jako hrozbu vnitřní bezpečnosti. Palestinci v Gaze přitom dvacet let dobrovolně a někteří s nadšením poslouchali Hamás. Zvolili si ho. Nikdo tam už není nevinný. Nyní je mír stejně nemožný a „zamrznutí“ konfliktu povede k frustraci na obou stranách. Nikdo v USA, v západní Evropě, v Rusku ani v Číně se už ale za osud světa necítí být zodpovědný.

A může v Kyjevě prezident Zelenskij dál naříkat, že konflikt na Blízkém východě odlákává pozornost od Ukrajiny?

Jo. A stejně mu to nebude nic platné. V USA se s blížícími volbami a očekávaným zvolením Trumpa začínají ozývat realistické hlasy. Republikáni nechtějí státní bankrot kvůli vyzbrojování Ukrajiny, které nevede k výsledku. Ruská ekonomicky opotřebovavací taktika nese ovoce. Demilitarizace, kterou zvolil Putin jako strategii pro Ukrajinu, zachvacuje celou Evropu. Nejsou granáty, není střelný prach do granátů. Nikdo nechce platit výrobu. Většina států Evropy má letos volby. A nikdo mimo Vondry a Černochové už nechce Zelenskému bez rozmyslu naslouchat. Ekonomika Ruska se přes embarga nehroučí a hladomor ho nezachvacuje. Rusko posiluje vliv státu, likviduje zapadnické oligarchy a zabavuje jim majetky. Moskva si namlouvá Peking a přesměrovává dopravní, ropné i plynové koridory do Asie. To je střednědobá a dlouhodobá ruská strategie, započatá už za Tymošenkové. Západ tak bude v Rusku po ukončení války na Ukrajině o devadesát procent slabší, než byl před konfliktem.

Denacifikace znamená kromě likvidace neonacisticky sympatizujících militantů likvidaci kyjevské vládnoucí kliky, o kterou se budou muset postarat sami Ukrajinci v rámci poválečné celonárodní diskuse o tom, co jim válka přinesla a o co vlastně přišli. A přijdou o hodně. Pokud budou patřit k Západu, budou zadluženi na generace. Pokud se přimknou k Moskvě, Rusko se postará, že budou „ve mzdě“. Ukrajincům už na Ukrajině nic nepatří a ani v jednom scénáři nic patřit nebude.

Pokud bychom se podívali na iránský útok jako na studii protiraketové obrany: opět, uvažuje se o sofistikovaných technologiích. Ale kdyby vzdušný prostor České republiky někdo zasypal takovým množstvím jednoduché techniky, co by se stalo?

Jsme bez obrany. Myslím, že už ani Temelín není chráněn „třemi prsty smrti“ – 40 let starým protiletadlovým kompletem 2K12 KUB ještě sovětské výroby proti leteckému útoku. My prakticky nemáme protiraketovou obranu. Ministerstvo obrany vybralo v roce 2020 náhradu za dosluhující raketové systémy čtyři baterie moderního protiletadlového systému krátkého/středního dosahu SPYDER izraelského státního výrobce Rafael. Komplex má sestávat ze čtyř baterií, každé se čtyřmi odpalovacími vozidly, střediskem velení a řízení a 3D radiolokátorem. Komponenty by podle

požadavků armády měly být umístěny na podvozcích vozidel Tatra 815-7 s uspořádáním 8 x 8 a měly by se dát přepravovat transportními letadly C-130 Hercules, C-17 Globemaster nebo A-400M. Dodávky měly začít od roku 2023. Nyní už je termín posunut na rok 2026... V listopadu 2023 přišla informace, že česká armáda by do roku 2027 měla získat od Izraele i 48 moderních protiletadlových střel I-Derby Long Range za 2,8 miliardy korun. Ty jsou schopné ničit drony, vrtulníky, letouny, ale i řízené střely. Za nové raketové systémy protivzdušné obrany bylo Česko připraveno zaplatit až 10 miliard korun. Poté, co armáda masivně podporovala Ukrajinu, je těžké odhadnout stav státní pokladny... Mimochodem, 48 raket je žalostně málo. To je symbolická ochrana, ne faktická. 48 dronů vypustí letecko-modelářský kroužek za odpoledne. 480 raket je ve válce, jako je ta ukrajinská, tak na měsíc. Nemáme ani ty protiletadlové spřažené kulomety na ochranu měkkých cílů. Nemáme ve službě nic. My jsme země odsouzená k míru. Stejně tak Slovensko, jehož bývalá vláda odeslala funkční sovětský systém S-300 do Kyjeva.

Když Miloš Zeman před pár lety řekl, že naše armáda se má soustředit na budování dronového letectva, dělali z něj všichni blbce, s prominutím. Do jaké míry měl pravdu?

Miloš Zeman je stále excelentní prognostik. Má cit pro odhad trendů. Umí číst. Umí myslet. Umí počítat. A není sám. V roce 2009 jsem pro Britské listy popisoval smutný scénář marné asymetrické války proti somálským pirátům v Adenském zálivu. Napsal jsem tehdy, že „Barack Obama hovořil o NATO jako o nejúspěšnější alianci 20. století. Podíváme-li se ale blíže na úspěchy, kterých tato vojenská struktura dosáhla, a porovnáme-li náklady na výsledky vynaložené, nemůžeme se ubránit pocitu, že se jedná o nejméně úspěšnou politiku v historii 20. století“. Součástí článku byl i popis příběhu z Prahy, kdy jsem v roce 2000 vyděsil bezpečnostního důstojníka americké armády, který velel ochrance zasedání NATO v Praze, dotazem na to, jak je jeho tým připraven na válku s leteckými modeláři. Popsal jsem mu RC model stíhačky Spitfire, který byl na Žižkově v modelářské prodejně ke koupi cca za 40 tisíc Kč, měl nosnost dvacet kilo a rychlost 400 km/hod. Jestli 20 kg kamerového vybavení nebo trhaviny, je skleněné fasádě Paláce kultury fuk...

Nechceme míchat jabka s hruškami. Ale v jakém světle se po posledních událostech jeví náš záměr investovat do letounů F-35?

Ministryni obrany Černochové (ODS) bych dal Gándhího cenu za přínos míru. Ožebračit jedním tahem českou armádu, navíc na dluh... to se nepovedlo ani nám.

A to jsme za ministra Vetchého, který byl historik, spolu s místopředsedou vlády Mertlíkem, který byl ekonom, a Jaroslavem Ungermannem, který je také ekonom, rušili v komplexu národohospodářských komisí Zemanovy ČSSD povinnou vojenskou službu a „lidovou armádu“ přebudovávali na specializované „státní žoldáky“. Už tehdy jsme mimochodem odhadli, jaké jednotky budeme potřebovat nejvíce: bojovníky elektronické války, výsadkáře-průzkumníky a vyzvědače, abychom věděli dopředu, že žádná válka nepříjde, ženisty pro případ havárií a povodní, lékaře a chemiky pro případy průmyslových havárií. Zbytek byly vrtulníky, schopné dvojího určení jako hasiči, záchranné či dopravní, a dopravní letouny k přepravě průzkumníků či balené vody a humanitárního nákladu do spřátelených zemí či třetího světa. Čili byla to víceméně armáda míru. Tehdy jsme věděli, že buď budeme žít, šatit a vyzbrojovat neustále sto až dvě stě tisíc práce schopných mladých v nefunkční základní vojenské službě, kterou nenávidí, pod velením tlustých stárnoucích hlupáků, pro chvíli, které nenastanou, a když nastanou, tak to stejně už bude jedno, anebo ušetřené peníze věnujeme jako bonus na vzdělávací, zdravotní a sociální politiku země, ve které chceme žít v míru.

Po nás přišli s pravicovými vládami koumesové, kteří koupili obrněné transportéry, které neumějí plavat ani se potápět, protože jsou moc těžce pancéřované, aby splnily normu STANAG. Takže ani nepřebrodí řeku... Výsadek v transportérech nemůže za jízdy střílet do stran a dozadu, protože vozidlo nemá střílny ani odsávání plynů a zachycování hilzen. Techničtí hračkové k nim pak dokoupili kanónek na střechu, který lze ovládat z kabiny joystickem, ale který není pancéřovaný,

takže ho znemožní protimateriálová puška ráže 12,7 mm na půl kilometru.

Jako poslední nákup pořídila armáda namísto sovětských UAZ-469, které se probrodí vším a opravíte je i ve stepi kladivem, a starých, ale dobrých koloniálních Land Rover Defender, supermoderní pick-upy Toyota Hilux. Prý jich nakonec bude 1 500, mají vstřikovač, filtr pevných částic a přídavné topení... ale opravy proškolenými technikami v autorizovaném servise se dočkají do týdne od nahlášení reklamace. Vojáci si dokonce ponechali i standardně dodávané pneumatiky a civilní základní diesel 2,4 litru. Jak budou plnit ve válce deklarovaný „EURO VI“, se neví. Záruční doba dva roky.

„Uazy do muzea!“

[ZDROJ](#)